ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8,5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1097 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου 1948

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ κ. ΜΠΙΝΤΩ

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΣΩΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΤΥΦΕΚΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΑΓΧΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ — ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΗΡΩΪΚΩΣ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ. — ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 Φεβρουαρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπιντὼ ὁμιλῶν εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν του ὑπὸ Ἀγγλοαμερικανῶν δημοσιογράφων, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Τὸ ὅτι ἡ Εὐρώπη περιωρίσθη κάποιαν ἡμέραν εἰς 16 μόνον κράτη, τῶν λοιπῶν ἀποσπασθέντων προσωρινῶς καλῶς ἢ κακῶς,δὲν εἶναι σφάλμα οὔτε τῆς Μεγάλης Βρετανίας οὔτε τῆς Γαλλίας. Μᾶς ἀπομένει ὅμως ἡ κληρονομία τῆς ἀνοικοδομήσεως. Δὲν πιστεύομεν ὅτι 16 κράτη ἀποτελοῦν τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀπαγορεύεται μία εὐρυτέρα ἐπέκτασις τῆς Εὐρώπης τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀπεκλείσαμεν, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία μᾶς ἀνήκει καὶ νὰ διακηρύξωμεν ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν καὶ οὔτε θὰ παραδεχθῶμεν νὰ μείνη τόσον μικρά, ἐν πρωτοις μὲν διότι ἔχομεν τὴν θύραν ἀνοικτὴν καὶ γνωρίζομεν ὅτι ἂν ὑπάρχουν κλεῖθρα ἐπ' αὐτῆς, ταῦτα θὰ εὑρίσκωνται πρὸς τὸ ἄνω μέρος. Δεύτερον δὲ διότι γνωρίζομεν ὅτι θὰ εἶναι συμφέρον μας ἀν μίαν ἡμέραν αἱ θύραι αὗται ἀνοιχθοῦν. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη εἶναι σήμερον μικρὰ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συμφωνήσωμεν μεταξύ μας ὅλοι, ἡ Μεγάλη Βρετανία, αἱ Κτήσεις της καὶ τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα κατέχει, ἡ Γαλλία, ἡ Γαλλικὴ Ἕνωσις, τὸ Βέλγιον, ἡ Ὁλλανδία, ὁ καλὸς καὶ πιστὸς φίλος μας τὸ Λουξεμβοῦργον, τὰ Σκανδιναυϊκὰ Κράτη, ἡ ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὴν δουλείαν Ἰταλία, ἡ ἡρωϊκῶς μαχομένη Ἑλλάς, ἠπιεζομένη ἀλλὰ σταθερὰ Τουρκία καὶ ὅλα τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα λησμονῶ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Πρέπει νὰ μᾶς διακρίνη μία κοινὴ θέλησις, ἥτις νὰ μᾶς ἐνθαρρύνη ἵνα ἀκολουθῶμεν τὴν ὁδὸν αὐτήν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἐπιστροφήν. Δὲν ὑπάρχουν ἐλευθερίαι ἐκεῖ ὅπου τυφεκίζεται καὶ ἀπαγχονίζεται ἡ ἀντιπολιτευσις.

Ἀναφερόμενος ἀκολούθως εἰς τὰ γεγονότα τῆς Τσεχοσλοβακίας, ὁ κ. Μπιντὼ εἶπε: «Τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐξελίσσονται εἰς ἓν ἰδιαίτερως νευραλγικὸν σημεῖον τοῦ κόσμου ἀποτελοῦν σοβαρὸν ζήτημα διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν καὶ ἐσυνέχισε: «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῆ τις ὅτι οἱ πυρσοὶ θὰ προοδεύουν ἐπ' ἄπειρον χωρὶς νὰ προκαλέσουν κατάστασιν πολὺ ἐπικίνδυνον, πολὺ ταχέως μάλιστα ἴσως εἰς ἡμέραν ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀπέχῃ πολύ. Εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ σώσωμεν τὴν εἰρήνην. Νὰ σκεφθῶμεν καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν διεθνῆ εἰλικρινῆ συνεργασίαν, τὴν ὁποίαν ὑπερησπίσθημεν, εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ πληρώσωμεν τὴν τάρροιν, ἡ ὁποία εὑρύνεται καὶ καθίσταται συνεχῶς βαθυτέρα μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ὁ κ. Ζὼρζ Μπιντὼ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΙΓΚΣΜΠΕΡΥ ΣΜΙΘ

ΤΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΚΑΙ Ο κ. ΜΠΙΝΤΩ ΑΝ ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΓΙΝΗ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΠΑΤΡΩΝ,,

Κορυφαῖοι Εὐρωπαῖοι πολιτικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀρξαμένη εἰς τὸ Λονδῖνον διάσκεψις τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων διὰ τὴν Γερμανίαν δύναται ν' ἀναπτυχθῆς εἰς τὴν μεγαλυτέρας ἱστορικῆς σημασίας διεθνῆ συνάντησιν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου. Διατυποῦται ἡ πιθανότης ὅτι ἀπὸ τὴν διάσκεψιν αὐτὴν εἶναι δυνατὸν νὰ γεννηθῆ πράγματι ἡ Δυτικὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωσις τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἔρνεστ Μπέβιν προέτεινεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὴν 22αν Ἰανουαρίου. Ἐπὶ πλέον, ἀναμένεται ὅτι εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτὴν θὰ τεθῆ τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τῆς Ἀμερικῆς νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν δυτικὸν αὐτὸν συνασπισμὸν διὰ μακρᾶς διαρκείας ἀτρατιωτικῆς συμμαχίας στρεφομένης ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ πιθανῶς τῆς Ρωσσίας. Ἀρχικῶς ὑπῆρχεν πρόθεσις ὅπως ἡ διάσκεψις τοῦ Λονδίνου εἶναι τρίμερης διάσκεψις μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς ἐξέτασιν τοῦ μελοντικοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὡς καὶ τῆς πιθανῆς συγχωνεύσεως τῆς Γαλλικῆς ζώνης μὲ τὰς ἡνωμένας ἀγγλοαμερικανικὰς ζώνας. Ὅταν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βελγίου, τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ Λουξεμβούργου συνηντήθησαν τὰ τέλη Ἰανουαρίου διὰ νὰ ἐξετάσουν τὰς προτάσεις τοῦ κ. Μπέβιν περὶ Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἀπεράσισαν νὰ ζητήσουν τὴν συμμετοχὴν τῆς ὁμάδος τοῦ Μπενελοὺξ εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ διάσκεψιν διὰ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία συνεφώνησαν ἀμέσως καὶ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις δὲν φαίνεται νὰ προέβαλε ἀντιρρήσεις. Οὕτω προβλέπεται ὅτι τὰ πέντε δυτικοευρωπαϊκὰ κράτη θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰς Ἡν. Πολιτείας διὰ τὴν μελέτην τῆς ἀποδοχῆς κοινῆς πολιτικῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν μελλοντικὴν μεταχείρισιν τῆς Γερμανίας. Ἐνῶ αἱ συνομιλίαι θ' ἀπασχολήσουν κυρίως μὲ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς Γερμανίας, αἱ ἀποφάσεις θ' ἀποτελέσουν πιθανῶς τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς στάσεως τῶν δυτικῶν συμμάχων ἐναντὶ τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους ὡς συνόλου.

Ἂν αἱ πέντε δυνάμεις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ τρόπου μεταχειρίσεώς τῆς Γερμανίας, ἡ συνεννόησις αὕτη, θ' ἀποτέλεση ἓν ἀπὸ τὰ κύρια θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ τεθοῦν αἱ βάσεις τῆς προτεινομένης δυτικοευρωπαϊκῆς ἑνώσεως. Εἶναι πιθανὸν εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου νὰ γίνουν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀλλίας ἐντυπωσιακαὶ προτάσεις ὑψίστης σημασίας διὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης. Ἂν ὑποβληθοῦν εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτήν, αἱ προτάσεις αὗται θὰ περιλαμβάνουν αἴτησιν διὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς ἀνάληψιν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἐναντὶ τῆς Εὐρώπης ὄχι μόνον μὲ τὴν μορφὴν ἀμυντικῆς ἐγγυήσεως ἐναντίον μελλοντικῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ταχὺν ἐπανεξοπλισμὸν ἰσχυροῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ ἀεροπορίας.

Ἡ ἀπωτέρα σημασία τῶν προτάσεων αὐτῶν εἶναι ὅτι ἐνῶ ὁπωσδήποτε θὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀπὸ βλέπουσαι εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν κίνδυνον γερμανικῆς ἐπιθέσεως, θ' ἀποβλέπουν ἐπίσης εἰς τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας ἀπὸ Ρωσσικὴν ἐπίθεσιν. Πράγματι, ἡ τελευταία περίπτωσις ἀπασχολεῖ περισσότερον τοὺς διευθύνοντας σήμερον τὴν γαλλικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζὼρζ Μπιντὼ γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀπίθανον ἡ Γερμανία νὰ καταστῇ μόνη της ἀπειλὴ διὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τῶν ἀνησυχεῖ εἶναι ὁ κίνδυνος πολέμου μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Δύσεως. Τὸ γαλλικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον φοβεῖται ὅτι τὰ σοβιετικὰ στρατεύματα θὰ ἠδύναντο νὰ καταλάβουν ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν ἐντὸς ἐλαχίστων ἑβδομάδων ἐὰν ἔξεσπᾳ νέον αἰφνιδίως πόλεμος. Καὶ ὁ κ. Μπιντὼ συμμερίζεται τὴν ἀποψιν αὐτήν.

Ἂν πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῇ λογικῶς ἡ ἀσφάλεια τῆς Γαλλίας ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἢ τὴν Ρωσσίαν, ὁ κ. Μπιντὼ πιστεύει ὅτι ἡ προτεινομένη Δυτικοευρωπαϊκὴ Ἕνωσις δὲν πρέπει μονον νὰ ἐνθαρρυνθῇ μὲ μίαν ἀμερικανικὴν ἐγγυησιν ὡς ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μπέρνς συνθήκη ἀλλὰ πρέπει καὶ ν' ἀναπτυχθῇ ἡ γαλλικὴ στρατιωτικὴ δύναμις ὡς ἀποτελεσματικὴ πρώτη γραμμὴ ἀμύνης διὰ τὴν Δύσιν.

Ὁ κ. Μπιντὼ δὲν φρονεῖ ὅτι μία ἀμερικανικὴ ὑπόσχεσις περὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Δύσιν ἂν ὑποστοῦν ἐπίθεσιν εἶναι ἐπαρκῆς. Φοβεῖται ὅτι εἶναι πιθανὸν ἡ Γαλλία νὰ καταληφθῇ πρὶν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δυνηθοῦν νὰ μεταφέρουν ἰσχυρὸν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἑπομένως πιστεύει ὅτι πλὴν τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς ἑνώσεως διὰ στρατιωτικῆς συμμαχίας, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι πρέπει νὰ δεχθοῦν νὰ βοηθήσουν διὰ τὸν ἄμεσον ἐπανεξοπλισμὸν ἑνὸς ἰσχυροῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ μιας ἀεροπορίας.

Ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον ἔχει ἤδη προβεῖ εἰς σχετικὴν πρότασιν πρὸς τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι, ἡ Γαλλία δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἴκοσιν ἕως τριάντα μεραρχίας ἂν ἡ Ἀμερικὴ παρείχε τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια.

Ὁ κ. Μπιντὼ ὅμως ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐγκρίνῃ ἕνα τοιοῦτον σχέδιον πρὶν τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τιθέμενον εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου.

Πηγαὶ προσκείμεναι εἰς τὸν κ. Μπιντὼ εἶπον εἰς τὸν γράφοντα ὅτι αὗται εἶναι αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν κ. Μπιντὼ πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν πρὸ πάσης ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν προτάσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς ἰσχυρᾶς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τῆς συγχωνεύσεως τῆς γαλλικῆς ζώνης μὲ τὴν Δυζωνίαν.

Εἶναι ἀμφίβολον ἂν αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας θὰ ρυθισθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου λόγῳ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν του, ἰδιαιτέρως διὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας. Μέχρι ποίου βαθμοῦ θὰ συζητηθῇ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως.

Μία ἄλλη αἴτησις ἀσφαλείας τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ διατυπώσῃ ὁ κ. Μπιντὼ ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι ἡ ἐπίδολη εἰδικοῦ καθεστῶτος ἐλέγχου διὰ τὸ Ροῦρ, τὸ ὁποῖον θὰ συνεπάγεται τὸν συμμαχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰ ἐργοστάσια. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ζητεῖ ἐπίσης διαβεβαιώσεις ὅτι ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ τοῦ κάρβουνος καὶ χάλυβος εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι γειτονεύουν μὲ τὴν Γερμανίαν θὰ ἀναπτυχθοῦν ὑπὸ συνθήκας τοιοῦταχιστὸν ἐξ ἴσου εὐνοϊκὰς μὲ τὰς ἐφαρμοσθησομένας εἰς τὴν Γερμανίαν.

Οὕτω ἡ διάσκεψις τοῦ Λονδίνου θὰ ἔχῃ πιθανῶς σοβαρωτάτας συζητήσεις αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς τὸ Γερμανικόν.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ, ΣΥΣΣΩΜΟΣ, ΕΚΗΔΕΥΣΕ ΤΟΥΣ ΗΡΩΪΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΜΑΧΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΩΝ ΗΡΩΪΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

(Φωτογραφία ληφθεῖσα χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τοῦ εἰδικῶς κατελθόντος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Αἴγιον φωτορεπόρτερ κ. Θ. Ἰωνᾶ)

ΑΙΓΙΟΝ, ('Ιδ. τηλ)μα). — Ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας θαρυτάτου καὶ καθολικοῦ πένθους, ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου ἐκήδευσε σήμερον τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῶν ὑπερασπιστῶν της, τοὺς πεσόντας κατὰ τὴν δραματικὴν νύκτα τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως τῶν συμμοριτῶν.

Τὰ ἐξ φέρετρα τῶν γενναίων προμάχων τοῦ Αἰγίου ἀποτεθειμένα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, μετεβλήθησαν εἰς σύμβολα συγκινητικοῦ λαϊκοῦ προσκυνήματος. Ἡ κηδεία πάνδημος καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπισημότητα ποὺ ἐπέβαλεν ἡ τιμὴ προστοῦ ἐξήρωϊκοῦς νεκροὺς μας ἐγένετο τὴν 3ην ἀπογευματινήν.

Ὅλα τὰ καταστήματα εἰς ἔνδειξιν πένθους παρέμειναν κλειστά, πολὺ δὲ πρὸ τῆς καθορισθείσης ὥρας χιλιάδες λαοῦ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἤρχισαν νὰ συρρέουν εἰς τὴν Μητρόπολιν διὰ νὰ συνοδεύσουν τὴν ἐκφορὰν τῶν θυμάτων τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ ναός, ὁ πρὸ αὐτοῦ χῶρος καὶ ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ εἶχον ἀσφυκτικῶς κατακλυσθῆ ἀπὸ τὰς χιλιάδας τοῦ λαοῦ, εἰς τὰ πρόσωπα δὲ ὅλων ἦτο ζωγραφισμένη ἡ βαθυτάτη θλῖψις μεμιγμένη μὲ τὴν ζωηροτέραν ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Μετὰ τὴν νεκρωσιμον ἀκολουθίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁλόκληρος ὁ κλῆρος τῆς πόλεως καὶ παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Δουδουμόπουλος καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Αἰγίου, κατεπέθησαν πλέον τῶν 20 στεφάνων ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῆς πόλεως, ἐξεφωνήθησαν δὲ συγκινητικώτατοι λόγοι.

Τὴν 3ην καὶ 30' μ.μ. ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων ἀφάτου πένθους ἐγένετο ἐκ τοῦ ναοῦ ἡ ἐκφορὰ τῶν νεκρῶν, ἐνῷ οἱ κώδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως ἐκρούοντο πενθίμως. Προηγοῦντο τὰ ἐξαπτέρυγα, οἱ στέφανοι καὶ ὁ κλῆρος, ἠκολοῦθουν τὰ 6 φέρετρα ἀνὰ δύο, φερόμενα ἐπὶ τῶν ὤμων στρατιωτικῶν καὶ πολιτῶν καὶ πλαισιούμενα ὑπὸ τιμητικοῦ ἀπόσπασματος φέροντος τὰ ὅπλα ὑπὸ μάλης. Κατόπιν ἠκολοῦθουν αἱ ἀρχαί, ἀντιπροσωπεῖαι κλπ., καὶ ἄπειρον πλῆθος κόσμου, ὁ ὁποῖος συνώδευσε τοὺς τετιμημένους νεκροὺς μέχρι τοῦ νεκροταφείου.

Κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸν ἀπεδόθησαν αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Αἱ ἀνακρίσεις, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν κατεύθυνσιν τοῦ παραμένοντος ἐνταῦθα Α.Δ.Χ. Δυτ. Ἑλλάδος κ. Κατσαμπῆ, ἐσυνεχίσθησαν καὶ σήμερον σύντονοι προκειμένου νὰ ἐξακριβωθοῦν ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰσόδου εἰς τὴν πόλιν τῶν καμουφλαρισμένων συμμοριτῶν καὶ τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτοὺς συνδρομῆς.

Τὰ ὀνόματα πάντως τῶν συλληφθέντων αὐτοαμυνιτῶν, ὑποπτων κλπ., καθὼς καὶ αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καταθέσεις τούτων κρατοῦνται εἰσέτι μυστικὰ διὰ λόγους εὐνοήτους,ὀγδοήκοντα δὲ ἐξ αὐτῶν μετήχθησαν εἰς Πάτρας, ὅπου καὶ ἐκρατήθησαν εἰς τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν.

Η ΔΙΩΞΙΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ καταδίωξις τῶν ἀτάκτως σχεδὸν φευγόντων συμμοριτῶν συνεχίζεται. Κατὰ γνωσθείσας δὲ πληροφορίας, οὗτοι πρὸ τῆς πιέσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀπειλουμένην κύκλωσίν των ἐχωρίσθησαν εἰς δύο ὁμάδας καὶ φεύγουν πρὸς τὰς ὀρεινὰς τοποθεσίας μὲ τὴν προσπάθειαν ὅπως φθάσουν εἰς τὸν Χελμόν.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Αἰγίου ὁ Νομάρχης κ. Δουδουμόπουλος. Εἰς ἀνακοινώσεις του ἐτόνισεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς γείτονος πόλεως παρὰ τὸν αἰφνιδιασμόν, ὃν ὑπέστησαν ἐκ τῆς προχθεσινῆς αἱματηρᾶς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν, ἔχουν ἀκμαῖον τὸ ἠθικόν, ζητοῦν τὲς ἐκδίκησιν.Ὁ κ Νομάρχης ἐξῆρε τὴν ἡρωϊκὴν δρᾶσιν τῆς ἐθελοντικῆς διλοχίας, συμβαλούσης τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῶν συμμοριτῶν.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΚΑΤΕΒΡΟΧΘΙΣΕ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Εἰς τὴν ἐγκυροτάτην «Ἐπιθεώρησιν τῶν Ἀνθρώπων καὶ τῶν Κόσμων» τῶν Παρισίων δημοσιεύεται σειρὰ ἄρθρων διακεκριμένης γαλλικῆς πολιτικῆς προσωπικότητος κρυπτομένης ὑπὸ τὰ στοιχεῖα XXX. Εἰς τὰ ἄρθρα αὐτὰ τονίζεται ὅτι ἡ Ρωσσία εἶναι ἡ μόνη δύναμις ποὺ ἐπωφελήθη ἀπὸ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ ὅτι, ἀπὸ τοῦ 1939, ἐπεδίωξε σταθερῶς καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων, ὡμῶν καὶ ὑπούλων, τελικῶς δὲ κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς Εὐρώπης.

Ἡ μόνη χώρα ἡ ὁποία ἐπωφελήθη μεγάλως ἀπὸ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἀπεκόμισε κολοσσιαῖα ἐδαφικὰ κέρδη εἶναι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις.

Ἡ πρόσφατος ἱστορία τῆς Ἐσθονίας, τῆς Λεττονίας καὶ τῆς Λιθουανίας εἶναι ἐξαιρετικῶς διδακτική. Δύο φορὰς ὑπέστησαν τὴν εἰσβολὴν καὶ τὴν κατάκτησιν τῆς Μόσχας, ἀφοῦ εἰς τὸ ἐνδιάμεσον ὑπέστησαν τὸν πόλεμον καὶ τὴν γερμανικὴν κατοχήν. Ὡς γνωστόν, πρὶν ἀπὸ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον αἱ τρεῖς μὲ καὶ αὗται χῶραι ἀπετέλουν μέρος τῆς Ρωσσικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς ἁπλαῖ ἐπαρχίαι. Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ ζωὴ καὶ αἱ προγονικαὶ παραδόσεις διετηροῦντο. Καὶ οἱ λαοὶ αὐτοὶ κατώρθωσαν νὰ σχηματίσουν τὰς χωριστὰς δημοκρατίας των, ν' ἀναγνωρισθοῦν ἀπὸ ὅλας τὰς ξένας Δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Μόσχας, καὶ νὰ γίνουν δεκταὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἰδοὺ ἡ δήλωσις εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἡ Μόσχα τὴν 12ην Ἰουλίου 1920 διὰ τὴν Λιθουανίαν:

«Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διακηρύξεως εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῶν Σοβιετ τῆς Ρωσσίας, ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἐφάνη μέχρι τοῦ πλήρους ἀποχρησιμοποιήσεως ἀπὸ τὸ κράτος, τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν μέρος, ἡ Ρωσσία ἀναγνωρίζει χωρὶς καμμίαν ὑστεροβουλίαν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Λιθουανικοῦ κράτους, μὲ ὅλας τὰς νομικὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτὴν καὶ παραιτεῖται διὰ παντὸς ὅλων τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, τὰ ἐπὶ τοῦ Λιθουανικοῦ ἐδάφους καὶ ἐδάφους. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Λιθουανία ἐξηρτᾶτο πολαιότερον ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν δὲν δημιουργεῖ διὰ τὸ Λιθουανικὸν ἔθνος καὶ τὸ ἔδαφός του καμμίαν ὑποχρέωσιν ἐναντὶ τῆς χώρας αὐτῆς». Ἀπὸ τῆς ἐνάοξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὸ 1930, διαστασθείσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἡ Ρωσσία ἤρχισε νὰ κατακτᾷ τὴν οὐδετεροτητα τῆς Ἐσθονίας, τῆς Λεττονίας καὶ τῆς Λιθουανίας. Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐκ παραδόσεως βλέψεις ἐπὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν, ὅπου οἱ Βάλτοι βαρῶνοι καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀστοὶ κατεῖχον προνομιοῦχον θέσιν μέχρι τοῦ 1918, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν τριῶν δημοκρατιῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Ρωσσία προεβάλλε τὰς ἀξιώσεις της ἐπὶ αὐτῶν των τριῶν ἀνυπερασπίστων χωρῶν,ὁ Χίτλερ, ἀπασχολημένος ἀπὸ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, παρεχώρησε βαθμιαίως ἔδαφος καὶ τελικῶς μαλιστα ἐδέχθη νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Γερμανίαν τοὺς Γερμανοὺς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς Βαλτικὰς χώρας ἀπὸ αἰώνων. Οὕτω ὁ Στάλιν κατέλαβε τὴν χώραν ἄνευ αἱματοχυσίας, ὅπως εἶχε κάμει ὁ Χίτλερ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν τὸ 1938.

Τὴν 29ην Σεπτεμβρ